

несто и Сом. *крайникъ на добывчены купони*, sm. le talon; || (отъ билеты на бѣлѣженъ регистръ), talon de souche, m. Талпа (дебела джбова джска), sf. le madrier. Талренъ, sm. Mar. la ride; || теглене -пы (съжа), Mar. le ridge; || тегля или дръпамъ -пы, va. Mar. rider. Талурче (надъ вода въ помѣхъ), sn. la паго-еоре; || (за сѣкнило на сѣть), le porte-mouchettes. Талуръ, sm. l'assiette f. Талчасть, adj. talcique. Талченъ, adj. talqueux. [точира. Таль (за скульпуре ванты), sf. Mar. la пан-Талы, sf. pl. Mar. la caliorne et cayorne; || (и штагъ-), le brébindin. Тамаринден плодъ, sm. le tamarin. Тамаринидъ, sm. arbre, le tamarinier et tamarin. Тамаринскъ, sm. arbuste, le tamaris ou -rise et -rix. Тамбурино бльскане, sn. le tambourin. Тамбуринъ (малъкъ тѣланъ), sm. le tambourin. Тамбуръ, sm. Fortif. le tambour. — мажоръ, sm. un tambour-major. Тамъ и -мѣ, adv. là bas, là, y, ibidem; 1. prép. voil  ; 2. — e, adv. là; 3. отъ —, de là; 4. до —, jusque là; 5. прѣзъ —, par là; 6. тукъ —, par-ci, par-là; 7. и — и тукъ, par ci, par ci-là, deci de ci-là; 8. — наѣренътѣ, sm. pl. les presents m. — земецъ, s. un autochthone. — земцы, sm. pl. les aborigènes m. [tam. — тамъ (муз. инструментъ), sm. le tam-Tамянка (гроздіе), sf. le museau. Тамянъ, sm. l'encens m, gomme ammoniaque f; || кждене съ —, l'encensement m; || кждѣ съ —, va. encenser. [ou -chemise. Танджръ, sm. t. le tandour, le chauffe-linge Танталъ (металъ) sm. Chim. le tantale ou columbi  m. Тапиръ (водиж свиня), sm. quadr. le tapir. Тараканъ, sm. insecte, le cakerlat et cancrelat. Тарантасъ (длъгнастъ кола), sm. la tarantasse. [telle. Тарантелла (хоро и пѣсня), sf. la tarente. Тарантула, sf. insecte, la tarantule; || болесть отъ ожилване на —, le tarentisme. Таранъ, sm. Milit. le bélier. Тараторъ (съ чесновъ лукъ) sm. l'aillade f. Таргумически, adj. targumique. Таргумистъ, sm. un targumiste. Тарифа, sf. le tarif; -фенъ, de tarif. Тарлатанъ (видъ муселина), sm. la tarlatane. Торочны книги, sf. pl. les tarots m. [tane. Тартана (едиборна ладія), sf. Mar. la тар-Тартанъ (клиничастъ платъ), sm. le tartan. Тартаръ (джиземъ), sm. le tartare. Тарулки, sf. pl. Milit. les cymbales; || който ударя -тѣ, un cymbalier et -baliste.

Тархана, sf. t. la semoule. Тарь [въ -тѣ, adv. au même temps, en même temps; || fam. sonica. Тасче, sn. l'écuelle f; || Bot. la pyxide ou boite-  savonnette; 2. (у часовника), le timbre; 3. едно пълно —, une ecuelle. Тасъ, sm. la casserole, terrine f, bassin m; || единъ пълень — или върховать, une casserol  e, terrin  e f. Татко, Tate и Тейко sm. le papa. Татула, sf. plante, le datture, le stramonium et -moine; -лентъ, de datture. [le tafia. Тафия (ракія отъ захарны прѣчини), sf. Тафта (съ мушици), sf. le chagrin; || под-плащами съ —, va. glacer. [день.) Тахтиль, sn. t. (voyez Неприсѫтственъ). Тацеть, sm. plante, narcisse tazette ou à bouquet, m. Тачене, sn. la vénération, représentation, réputation f; 1. fig. l'hommage m; 2. въ —, prép. en raison de; 3. за — на, sa, à l'intention de. Тачъ, sm. le respect, méditation, r  verence f; || имамъ — къмъ нѣкого, va. tenir en respect. [v  rer; || fig. priser. Тачж, va. respecter, honorer, vénérer, r  -Ташка (за сабя у хусаръ), sf. la sabretache. Таи, va. fig. couver; || -ca vr. se receler; 2. tae, v. imp. il suinte, il fond; || (за сиѣгъ), il se d  g  le; || (за хармія), il fonge, il boit. Тварникъ (хамалинъ t.), sm. un portefaix, commissionnaire, fort de la halle, croche-тeur, bardeur m; || fam. un soufre-douleur. Тварническа* кола (съ две колела), sf. l'effourceau m. Твой (f. твоя, n. твоое), adj. poss. tien, enne; ton (f. ta, pl. tes); || твоето имане sm. le tien; || твойтѣ роднина, sf. pl. les tiens. Творецъ, sm. le créateur; -рчески, -trice || auteur m. Творителенъ, adj. Gram. l'ablatif m. Твърда мысль, sf. le propos. Твърдиня (кале t.), sf. la forteresse, les for-тиfications f, château m, place forte f; || малка —, le fortin; || съ -дини, Blas. cha-tel  , adj. Твърдо, nom bulgare de la lettre T. Твърдо, adv. durement, ferme; 1. правя —, va. solidifier; 2. стоя —, vn. faire bonne contention f; 3. става —, v. imp. il se sol-idifie. Твърдостъ, sf. la consistance, fermeté, dureté, solidité, constance f, affermissement, sto-еisme m, aust  rite, energie, rigueur, tenue f; || fig. la rudesse; || Méd. la r  nitence. Твърдъ, adj. constant en (dans), ferme, dur, solide, stoique, austère, persévérant, арр  т, rigoureux, fixe, vert; || Méd. renitent; || — и неравенъ (за пулъ), Méd. serratile. Твърдѣ, prefixe, archi-, très-; 1. adv. essen-